

ÖCHER PLATT E.V.

VEREIN FÜR MUNDART UND VOLKSKUNDE

Jät övver mich

Ich ben en Öcher Kult-Fijur,
ov Börjer, Huusfrau, Kenk, of Buur,
me kennt mich – wat ich ouch verdengt,
än wenn me heij mi Leddche sengt,
steäht janz Stadt Oche op de Stöihl,
weä dat erleävt hat, dat Jeföihl,
datt et nevver os Wissquaaß-Ledd,
een os Landau nüüß Schönneres jet.

Joddes Natur – d'r Öcher Bösch,
wore för mich at morjensfröch
bes nommedes – sue kot noh vier,
ming Heämet än mi Standquartier.
Ich kreäg – een schwazz Habbit jeklejdt,
mänich Jröschje een ming Hank jedöjgt,
woför ich op ming lenkse Aat,
ömmer e hazzlich »Merssi« saat.

Jedöldig wor ich än zefreä,
op ene Pick saat ich nie »Neä«,
Studente hant – muuet ich erleäve,
hiel döcks met mich d'r Jeck jedreäve,
jät, wat sich eijentlich net jehürt,
doch mich hat dat net jrueß jestürt,
denn ich wor bes an minge Dued
fredsellig wie e Kööeschje Bruet.

Hai Kejjser Kaal mich at jekannt,
wür ich hü een d'r Adelsstand,
hejsch Freijheär Lejjenad van Kann,
selvs Turpin än d'r Hanseemann
wööete mich jrösse, extemiere,
komme, e Schnüffje Platt ze liere.
Os Kriem wööed – als mi Iehrezeäche,
at mänich Johr »van Kann-Stroeß« heäusche.

Nu lur ich at bau honndert Johr
op üch erav – et fällt mich schwor,
os Öcher Lof net mieh ze rüüche,
än mänichmoel fang ich an ze kriische,
bes dat d'r Heär könt – mich verzällt,
du wors op Eäd jät wie ene Held
än kanns hiel stolz siie än zefreä.
En Oche blivs du »Nommer Eä«.

Hein Engelhardt